

EXPUNERE DE MOTIVE

În contextul demografic actual caracterizat prin rată scăzută a fertilității, prin emigrare masivă a populației active – importantă atât prin potențialul său în creșterea natalității, cât și prin cel economic – precum și prin tendințe evidente de îmbătrânire a populației, politicile sociale au un rol major în ameliorarea sau accentuarea acestor perspective și a riscurilor sociale și economice pe care le presupun. Studiile și rapoartele din domeniu arată că în prezent o problemă specială la nivelul familiei o reprezintă fertilitatea deosebit de scăzută, modelul românesc fiind cel al familiei restrânse, cu unul, cel mult doi copii. Nașterea unui copil este asociată cu importante costuri materiale, dar și cu probleme la locul de muncă, în special în rândul femeilor, ceea ce denotă nevoia familiilor de sprijin financiar din partea statului și de facilitare a accesului pe piața muncii.

Ca urmare a analizei situației demografice actuale, Programul de Guvernare 2012 prevede la capitolul “Familia, protecția copilului și egalitatea de șanse” conturarea unei politici publice pentru stimularea natalității. În acord cu aceste prevederi, recunoscând necesitatea dezvoltării unor politici familiale coerente, prezenta propunere legislativă face parte dintr-o serie de măsuri menite să contracareze tendințele demografice negative cu care se confruntă societatea românească.

Sistemul românesc actual de reconciliere a vieții profesionale cu viața de familie se bazează pe măsuri de susținere financiară, însă reducerea perioadei concediului de creștere al copilului sau a sprijinului financiar aferente acestei concedii, introduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 111/2010, a slăbit considerabil eficiența acestei măsuri.

Principalele prevederi ale prezentei propuneri au în vedere următoarele aspecte:

- revenirea la cuantumul indemnizației de creștere a copilului la nivelul existent anterior introducerii măsurilor de austeritate bugetară,
- la eliminarea prevederilor discriminatorii în ceea ce privește plata indemnizației începând cu cel de-al patrulea copil,
- la eliminarea penalizării părintelui în cazul realizării de venituri impozabile pe perioada concediului de îngrijire a copilului, respectiv, introducerea posibilității de ocupare parțială concomitent cu scăderea cuantumului indemnizației de creștere a copilului.

Principiile care au stat la baza formulării prezentei inițiative legislative sunt următoarele:

- a) echitatea în sprijinul financiar asumată de stat, prin compensarea scăderii nivelului de trai survenit în urma nașterii și îngrijirii copiilor în familie;
- b) stimularea reintegrării părintelui beneficiar al concediului pentru creșterea copilului pe piața forței de muncă;
- c) recuperarea capacității de muncă a persoanei care îngrijește copilul în cazul decesului copilului;
- d) nediscriminare în acordarea drepturilor pe criteriul numărului de copii.

Revenirea cuantumului indemnizației de creștere a copilului la nivelul anterior introducerii măsurilor de austeritate bugetară, reprezintă o măsură menită să promoveze interesul copilului de a petrece mai mult timp cu părintele. Astfel, părinții sunt stimulați să se implice mai mult în creșterea copilului prin asigurarea unui suport financiar stabil pentru familie în concordanță directă cu nivelul de trai anterior nașterii copilului.

Modificările aduse prin abrogarea art. 10 își propun asigurarea egalității între familiile având cel mult 3 copii și cele având mai mult de 3. Considerăm că varianta în vigoare are nu numai caracter discriminatoriu, ci este în discordanță cu politicile familiale curente care își propun stimularea natalității. În plus, ținând cont de

dificultățile legate de creșterea și educarea corespunzătoare a unui număr mare de copii, considerăm oportună prelungirea concediului de creștere a copiilor, respectiv acordarea indemnizației pe o perioadă mai mare în cazul familiilor cu mai mult de 3 copii.

Măsura de prelungire a concediului de creștere a copilului și acordarea indemnizației aferente timp de o lună după decesul copilului, este destinată acordării unei perioade de recuperare psihică și/sau fizică a părintelui copilului decedat. Totodată, aceasta vine și în ajutorul angajatorului părintelui care își va relua activitatea înainte de termenul stabilit.

Propunerea privind coexistența dreptului la concediu și indemnizație, respectiv obținerea de venituri supuse impozitării potrivit art. 3 din OUG nr. 111/2010 asigură posibilitatea părintelui aflat în concediu de creștere a copilului de a-și relua activitatea lucrativă cu timp parțial de muncă simultan cu păstrarea dreptului la indemnizația de creștere a copilului în limita diferenței dintre indemnizație și venitul obținut. Amendamentul are în vedere în primul rând asigurarea menținerii contactului părintelui aflat în concediu cu profesia sa și prevenirea excluderii, respectiv sprijinirea reintegrării femeilor pe piața forței de muncă, deoarece nașterea unui copil implică acest risc. Cu toate că atât legislația europeană, cât și cea națională prevăd posibilitatea ambilor părinți de a-și exercita dreptul la concediu de creștere a copilului, în practică, în marea majoritate a situațiilor mama copilului este cea care va solicita acordarea acestui drept.

Pentru considerentele amintite, supunem Parlamentului spre dezbateră și adoptare prezenta inițiativă legislativă.

Inițiatori,

Deputați UDMR		Senatori UDMR
<u>Máté András-Levente</u>	<u>Kelemen Hunor</u>	<u>Fekete-Szabó András</u>
<u>Erdei Dolóczki István</u>	<u>Kerekes Károly</u>	<u>Bokor Tiberiu</u>
<u>Márton Árpád-Francisc</u>	<u>Korodi Attila</u>	<u>Albert Álmos</u>
<u>Pál Árpád</u>	<u>Kötő Iosif</u>	<u>Cseke Attila-Zoltán</u>
<u>Antal István</u>	<u>Olosz Gergely</u>	<u>Frundea György</u>
<u>Béres Ștefan Vasile</u>	<u>Pető Csilla-Mária</u>	<u>Günthner Tiberiu</u>
<u>Borbély László</u>	<u>Seres Dénes</u>	<u>Markó Béla</u>
<u>Derzsi Ákos</u>	<u>Varga Attila</u>	<u>Verestóy Attila</u>
<u>Edler András György</u>		
<u>Farago Petru</u>		
<u>Farkas Anna-Lili</u>		
<u>Kelemen Atilla</u>		